अतः स्वल्पीयसि द्रव्ये यः सोमं पिबति द्विजः ।
स पीतसोमपूर्व्वोऽपि न तस्याप्नोति तत् फलं ॥ ८ ॥
शक्तः परजने दाता स्वजने दुःखजीविनि ।
मधापातो विषास्वादः स धर्म्मप्रतिरूपकः ॥ ९ ॥
भृत्यानामुपरोधेन यत् करोत्यौर्द्ध्वदेहिकं ।
तद्भवत्यसुखोदर्कं जीवतश्च मृतस्य च ॥ १० ॥
यज्ञश्चेत् प्रतिरुद्धः स्यादेकेनाङ्गेन यज्वनः ।
ब्राह्मणस्य विशेषेण धार्म्मिके सति राजनि ॥ ११ ॥
यो वैश्यः स्याद्बहुपशुर्हीनक्रतुरसोमपः ।
कुटुम्बात् तस्य तद्द्रव्यमाहरेद्यज्ञसिद्धये ॥ १२ ॥
आहरेत् त्रीणि वा द्वे वा कामं शूद्रस्य वेश्मनः ।
न हि शूद्रस्य यज्ञेषु कश्चिदस्ति परिग्रहः ॥ १३ ॥
योऽनाहिताग्निः शतगुर्यज्वा च सहस्रगुः ।
तयोरपि कुटुम्बाभ्यामाहरेदविचारयन् ॥ १४ ॥
आदाननित्याच्चादातुराहरेदप्रयच्छतः ।
तथा यशोऽस्य प्रथते धर्म्मश्चैव प्रवर्द्धते ॥ १५ ॥
तथैव सप्तमे भक्ते भक्तानि षडनश्नता ।
अश्वस्तनविधानेन कर्त्तव्यं हीनकर्म्मणः ॥ १६ ॥